Müzeler Şehri Şanlıurfa

ŞANLIURFA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞANLİURFA BÜYÜK ŞEHİR BELEDİYESİ MÜZELERİ

Müzeler kentlerin ve o kentte yaşayan insanların tarihten günümüze kültür ve gelişmişlik serüvenini belge ve bilgilerle sergileyen mekânlardır. Müzeler bir bakıma toplumların aynasıdır. Ayrıca, “Geçmişini bilmeyen geleceğine yön veremez” sözündeki “geçmişimizi bilme” merakımıza müzelerin büyük katkı sağladığı bir gerçektir.

Kültür ve İnanç Turizmi alanında yıldızı her geçen gün parlayan Şanlıurfa'yı turizm sektöründe hak ettiği konuma getirmek amacıyla Büyükşehir Belediyesi olarak Açık Hava Müzesi olan kentimizi “Müzeler Şehri”ne dönüştürmek gayreti içerisindeyiz.

Öncelikle Tarihi, sosyal, kültürel ve tüm değerlerimizi, kısacası geçmişimizi daha iyi öğrenmemiz , daha sonra turizm alanında kendimizi ve kentimizi yabancılara tanıtmak amacıyla Belediye olarak oluşturduğumuz Mutfak Müzesi, İbrahim Tatlıses Müzik Müzesi ve Şanlıurfa Kent Müzesi'ni gezmeye herkesi bekliyoruz.

Mutfak Müzesi

Şanlıurfa Mutfak Müzesi Camii Kebir Mahallesi, Haciban Sokak 22 numarada, geleneksel Urfa mimarisinin seçkin örneklerinden biri olan " Hacıbanlar Evi" içerisinde yer almaktadır.

Bu tarihi ev Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi tarafından satın alınarak 2011 yılında restore edilmiş ve "Urfa Mutfak Müzesi" olarak hizmete açılmıştır.

Evin röleve ve restorasyon projeleri Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Koruma Amaçlı İmar Birimi tarafından hazırlanmış ve Koruma Kurulu tarafından onaylanmıştır. Restorasyon ve müze düzenleme çalışmaları Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesinin kendi imkanları ve ekipleri tarafından yapılmıştır.

Yemeklerin hazırlandığı yer olan mutfağa Urfa ağzında tandırlık denilmektedir. Mutfak müzesinin tandırlığında Urfa mutfağında kullanılan kaplar sergilenmiş, Urfa yöresine özgü giysili balmumu heykeller tarafından yufka ekmek yapılması ve yemek hazırlanması gibi sahneler canlandırılmıştır.

Mutfak Müzesi

Müzede Urfa mutfak kültürünün tanıtılması yanında geleneksel bir Urfa evindeki yaşam tarzı da tanıtılmaya çalışılmıştır. Bu kapsamda evin yatak odası geleneksel bir tarzda döşenmiş, misafir odasında misafirlerin ağırlanması, günlük odada komşu kadınları ile imece usulünde içli köfte, dolmalı köfte gibi yemeklerin hazırlanması balmumundan heykellerle canlandırılmıştır.

Yemek kültürümüzün geleneksel evlerimizdeki önemli mekânlarından biri de kilerlerdir. Yeme içmede kullanılan buğday ve bulgurdan, una, yağa, peynire, şekere, pekmeze ve kurutmalıklara kadar bir çok yiyeceğin muhafaza edildiği kiler Urfa ağzında "Zahire Damı" ya da "Zerzembe" olarak adlandırılmaktadır. Müzenin zerzembesinde çeşitli yiyecekler saklandıkları özgün kaplarla tanıtılmaya çalışılmıştır.

Mutfak Müzemizde bayanlara, Urfa mutfağını bilen uzmanlarca, yöresel yemek kursları haftada 6 gün 2 grup şeklinde verilmektedir.

LENGERÇESİNİ
YEMEK KAŞIĞI
AYRAN KAŞIĞI

Mutfak Müzesi

Hacibanlar Evi'nin Mimari Özellikleri

Beşik tonozlu "kapı aralığından" (dehliz) uzun kenarı doğu-batı istikametinde ortası çiçeklikli "hayat"a (avlu) geçilir. Avlunun kuzey ve güney cepheleri ortada eyvan, yanlarda birer oda düzenindedir. Klasik bir Urfa evinin özelliklerini taşıyan bu evde en dikkate değer mimari öge, avlunun batısındaki sokak duvarı üzerinde yer alan, kuzey ve güneyindeki damları birbirine bağlayan, zengin taş süslemeli konsollar üzerine oturan gezenek kısmıdır. Konsolların kemer araları duvar tarafında yuvarlak kemerli kuş takaları (kuş evleri) ile dekorlanmıştır.

Evin kuzey cephesinde yer alan eyvanın kilit taşındaki H.1085/M.1674 tarihli kitabe Urfa evlerindeki en eski tarihli kitabe olup evin inşa tarihini vermektedir.

Tarihi Urfa Evleri'nin en güzel örneklerinden biri olan "Hacıbanlar Evi", fıskiyeli havuz, taş süslemeli cepheleri, eyvanı ve kuş takaları (yuvaları) ile konuklarını farklı bir atmosfere taşımaktadır.

Mutfak Müzesi

Urfa Yemek Kültürü'nün Tarihi Geçmişi

Her canlı yaratık gibi insanoğlu da gözünü dünyaya açtığı andan itibaren fizyolojik bir gereksinim olan beslenme ihtiyacı ile karşı karşıya kalır.

Her yavru doğar doğmaz ilahi bir hikmet olarak emzirilme ihtiyacı duyar ve süt gibi harika bir besinle açlığını gidermeye çalışır. Gün geçtikçe bu temel gereksinimini doğadaki besinlerle karşılamaya başlar.

Doğadaki besinlerin lezzetli yemeklere dönüşmesi, daha doğrusu yemeğin bir kültür, damak zevki ve hatta bir sanat haline gelmesi insanoğlunun binlerce yılını almıştır. Doğadaki hangi bitkinin zehirli olup olmadığı, hangisinin vücuda yarayıp yaramadığının anlaşılması kim bilir kaç yüzyıl sürdü ve deneme yanılma ile geçen bu süre içerisinde kim bilir kaç kişi hayatını kaybetti.

Uygarlık tarihinin başladığı şehir olarak kabul edilen Şanlıurfa'nın Göbeklitepe'sindeki avcı toplum, günümüzden 12.000 sene önce doğadaki hazır bitkilerle besleniyordu. Ancak temel besin kaynakları av etleri idi. Bu insanlar daha sonra ovaya inerek dünyada ilk kez buğday tarımını başlattıklarında artık etin yanına ekmeği ve bulguru da koymayı başarmışlardı.

Mutfak Müzesi

Aradan 12.000 yıl geçti. Bu gün de Urfalıların temel besin kaynağını et ve bulgur ağırlıklı zengin yemek çeşitleri oluşturmaktadır. Bunu 12.000 yıl öncesine dayanan geleneğe bağlamak her halde abartılı bir iddia olmasa gerek.

Urfa mutfağında etin ve kebabın önemli bir yeri varsa, bunu Göbekli Tepe'li avcı hemşehrilerimizin 12.000 yıl önce av etleriyle beslenmesinde aramak gerekir. Göbekli Tepe kazılarında bol miktarda bulunan ceylan kemiği o dönem insanlarının avladıkları ceylan etiyle beslendiklerini göstermektedir. Urfa'da ceylan etiyle beslenme geleneği günümüzden 50-60 yıl öncesine kadar devam etmiştir. Bu gelenek "Gezme ceylan bu dağlarda seni avlarlar" dizesinin geçtiği ünlü Urfa türküsüne de yansımıştır. Urfa'da "Et girmeyen eve dert girer" sözü de bin yılların alışkanlığından kaynaklanmış olmalıdır.

Mutfak Müzesi

Hangi kentin kebapçıları yurdun dört bir yanına bu denli çok yayılmış? Türkiye'nin hangi kentinde Urfa'daki kadar çok pide fırını var? Hangi kentindeki fırınlarda “dürmük” (dürüm) yapmaya uygun “açık ekmek” (lavaş) üretiliyor? Hangi kentinin evlerinde dürüm yapmak için selelerle “ev ekmeği” (yufka) yapılıyor? Çünkü kebap demek, fırın yemeği demek, dürüm demektir. Dürüm demek yufka ekmek demektir. Dürüm yapmaya uygun olmayan “somun” (Francala) fırınlarının Urfa'ya gelişi 40 yılı geçmiyor zaten.

Urfa'ya gelen yabancıların kaldıkları süre içerisinde lokantalarımızdaki kebap çeşitlerinden usandıklarını, “Sizde hiç sebzeli yemek bulunmaz mı?” şeklindeki şikâyetlerini defalarca duymuşuzdur.Burada haksızlık etmemek de gerekiyor. Urfa mutfağında sebzeli yemekler de yok değil. Ancak bu yemekler günümüzde sadece evlerde pişmekte ve lokantalara yeterince girmemiş durumdadır.

Müzik Müzesi

Urfa Şehir surlarının Harran Kapısı batısına bitişik olan ve “Yasin'in Kahvesi” olarak bilinen mekânın Urfa musiki tarihinde çok önemli bir yeri vardır. Müziğe son derece meraklı olan, kendisi de çok güzel türkü ve hoyrat okuyan Yasin Erdihan'ın (Kahveci Yasin) çalıştırdığı bu kahvehanede, kahveler ve demli çaylar yudumlanırken en son çıkan plâklar, Urfalı müzisyenler tarafından kaydedilen teyp batları büyük bir keyifle ile dinlenirdi.

Bir dönem Şanlıurfa müziğinin kalbinin attığı “Yasin'in Kahvesi” Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesince kamulaştırılarak restorasyonu yapılmış ve 25 Eylül 2011 tarihinde İbrahim Tatlıses Müzik Müzesi olarak hizmete açılmıştır.

Şanlıurfa müzik kültürünü kuşaktan kuşağa aktararak yaşatılmasını sağlamak, Şanlıurfalı müzisyenleri müzik sevenlere daha yakından tanıtmak ve sanatçılarımızın yaptıkları eserleri arşivleyerek albümlerini ömür boyu unutulmaz kılmak amacıyla oluşturulan müzede; Halk musikisi alanında Türkiye'de yetişen ünlü sanatçımız İbrahim Tatlıses'e ait özel eşyalar, günümüzde sanat hayatına devam eden sanatçılar yanında vefat eden sanatçıların fotoğrafları, yaşamlarını anlatan yazılı panolar ve balmumu heykelleri, Urfalı sanatçılara ait plâklar, ses kayıtları, Urfa musikisinde yeri olan çeşitli çalgı aletleri sergilenmektedir.

Müzik Müzesi

Urfa'da Musiki Tarihi

Halk Müziği ya da türkü denilince Anadolu'da ilk akla gelen şehir Urfa'dır. TRT repertuarının önemli bir kısmını Urfa türküleri oluşturmaktadır. Anadolu'nun en yanık türküleri, en dertli uzun havaları, hoyratları Urfa'da dile gelir. Bunun içindir ki Urfa'ya "Türkü Şehri" de denilmektedir.

Engin bir müzik kültürüne sahip olan Urfa'nın bu özelliğinin elimizdeki bilgilere göre 2000 yıl öncesinde de ileri bir düzeyde olduğu anlaşılmaktadır.

Şanlıurfa'nın bilinen en eski müzisyeni M.S. 154-222 tarihleri arasında yaşamış olan şair Bardaysan'dır. Bardaysan müziğe o kadar düşkün idi ki, oğlunun adını "Ahenk" anlamına gelen "Harmonius" koymuştur. Bardaysan'ın şarkıları Urfa'da uzun yıllar popülerliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir. Kiliselerdeki ayin müziği ilk defa Urfa'da Bardaysan tarafından icra edilerek dünyaya yayılmıştır.

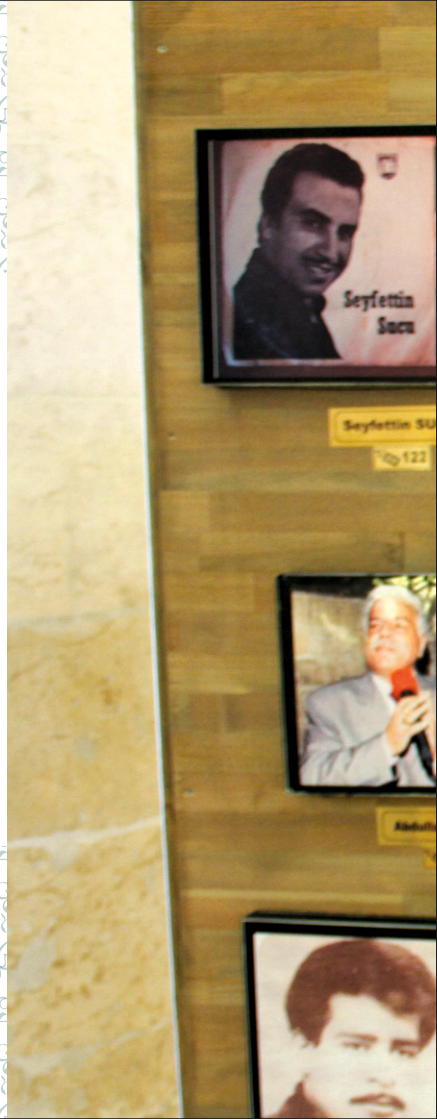

MAHALLİ EMEKTARLAR

Eyyup UYANIKOĞLU 123

Nuri SESİGÜZEL 124

Mahmut TUNCER 126

Mahmut COŞKUNSES 125

Müzik Müzesi

Grek mitolojisinin şarkılarıyla vahşi doğayı ve hayvanları huzura kavuşturan ozanı, müzisyeni ve mitolojik kahramanı Orpheus (Orfeus), müziğe düşkün olan Urfa'da M.S.II.-III. yüzyıllarda büyük bir saygınlık görmüştür. Hatta bir görüşe göre, Orfeus'u çok seven Urfalılar onun adından esinlenerek şehirlerine Orfe-Urfa adını vermişlerdir.

Lir çalarken ve şarkı söylerken tüm evcil ve vahşi hayvanların Orfeus'un etrafını sardığı ve onun müziğini büyük bir uysallıkla dinlediği bilinmektedir. Orfeus'u lir çalarken dinleyen hayvanları konu alan renkli döşeme mozaikleri, Roma imparatorluğunun yayıldığı geniş coğrafyada M.S.II. yüzyıldan VI. yüzyıla kadar yapıları süslemiştir.

Bu geniş coğrafyada yapılan araştırmalarda bugüne kadar toplam seksen beş Orfeus Mozaiğine rastlanılmıştır. Dokuz adedinin ülkemizde yer aldığı bu mozaiklerden iki adedinin Urfa'da bulunmuş olması, Urfalıların müziğe tutkunluklarının önemli bir göstergesi olsa gerek. Urfa'daki Orpheus Mozaiklerinden biri kayıptır. Diğeri ise kaçırılmış olduğu Dallas Müzesi'nden Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın girişimleri sonucu geri getirilmiş olup Urfa Müzesi'nde sergilenmektedir.

Müzik Müzesi

Ülkemizdeki Orpheus mozaiklerinin büyük kısmının yer aldığı yapıların mahiyeti bilinmemekle beraber bunların sivil ya da dini yapıları süsledikleri tahmin edilmiştir. Urfa'da bulunan Orpheus mozaiklerinin II.-III. yüzyıllara ait iki kaya mezarının zemininde yer almış olması, müziği günlük yaşamlarının vazgeçilmez bir unsuru olarak gören Urfalıların Orpheus vasıtasıyla ölülerine de müzik dinlettiklerini düşündürmektedir.

Şeyhülislâm Mehmet Esad Efendi, "Atrab-ül Asar" isimli eserinde, Şanlıurfalı Şair Yusuf Nâbi'nin (1642-1712) müzik alanında da üstad olduğunu, güzel sesi ve "Seyyid Nuh" müstear adıyla şahâne eserler bestelediğini belirtmektedir.

18. ve 19. yüzyıl, Osmanlı idaresindeki Urfa musikinin ve şiirin ileri düzeyde olduğu bir şehirdir. "Kılıçlı Makamı"nın bu dönemde Şanlıurfa'da doğduğu söylenmektedir. Kılıçlı Makamı'ndaki "Güle Kon Dikene Konma" adlı eser günümüzde de sevilerek icra edilmektedir. Günümüze kadar gelen anonim halk müziği eserlerinin birçoğu bu dönemlerden kalmadır.

Müzik Müzesi

1725-1925 yılları arasında "Urfa Mevlevihânesi"nde icra edilen tasavvuf musikisinin Urfa musiki kültürüne önemli etkileri olmuştur. Tasavvuf musikisine ait repertuarın içinde okunan İlahi, Nefes ve kırık havalara Şanlıurfa'da "çifte" deyimi kullanılmaktadır. Yine bu repertuarın içinde münacat, naat, mersiye, kaside ve gazel gibi "tek" (solo) okunan eserler de vardır.

1932'de Atatürk'ün isteği üzerine Yurt çapında kurulan "Halkevleri" bünyesinde Dil, Tarih, Edebiyat ve Folklor şubeleri oluşturulmuştur. Urfa Halkevi'nde ise musiki faaliyetleri bu dönemde yoğunlaşmış ve halkbilimi alanında geniş ölçüde derleme çalışmaları yapılmıştır. Urfa Halkevi'nin yıllık bir yayın organı da olmuş ve 1951'e kadar çalışmaları sürdürülmüştür.

Daha sonra "Urfa Musiki Cemiyeti" kurulmuş ve uzun yıllar (1955-1975 arası) bu cemiyette eğitim ve sanat faaliyetleri devam etmiştir. 1991 yılında Kültür Bakanlığına bağlı olarak kurulan "Şanlıurfa Devlet Türk Halk Müziği Korosu" Şanlıurfa'nın musiki hayatında yerini almıştır. Devlet Korosu, Türk Halk Müziğinin yanısıra Şanlıurfa Halk Müziğine ait ezgileri de repertuarına alarak, bu eserleri üstün tekniklerle icra etmekte ve bu kültürü sanat konserleriyle geniş kitlelere yaymaktadır. Bu koronun faaliyetleriyle Şanlıurfa Halk Müziğinde yeni ufuklar açılmıştır.

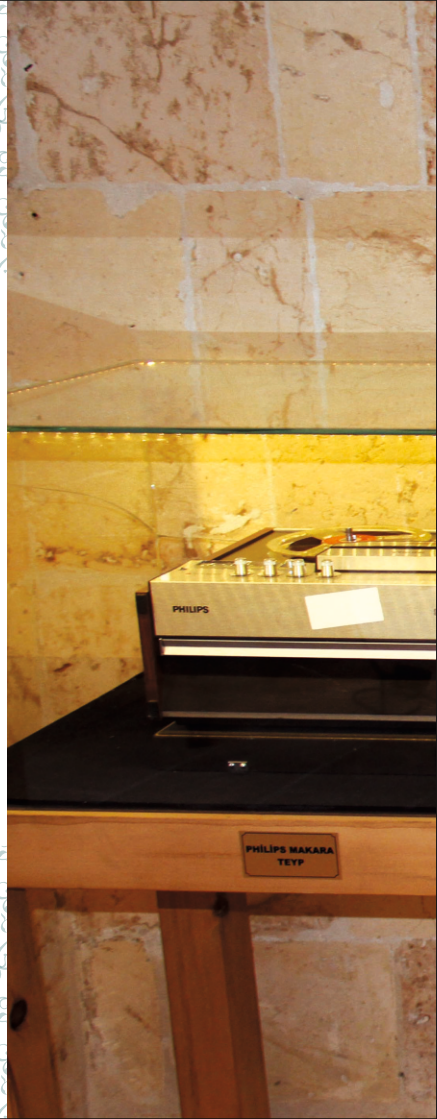

TRACK
PİKAP İSABELLA
GRUNDIG MAKARA
TEYP TK 248

İÇERİYE
GİRMEK
YASAKTIR
KEL HAMZA
(HAMZA ŞENSES)
1904/1939
DR.MEHMET AVNİ ÖZBEK
1945 /

Müzik Müzesi

Doğal Bir Konservatuvar "Sıra Geceleri"...

Urfada sıra geceleri, ses kaydının olmadığı eski dönemlerde, musikinin icra edildiği ve nesilden nesile aktarıldığı yegane ortamlar olmuştur. Adete bir konservatuarı andıran sıra gecelerinde, çıraklar ustaları dinler ve onlardan makamların inceliklerini öğrenirlerdi. Bazen ustalar söyleyişini beğendikleri gençlerden bir hoyrat okumasını da ister ve o genci onurlandırırlardı. Bu gelenek günümüzde de devam etmektedir.

Sıra gecelerinde türkü ve hoyratların yanında, Rast, Segah, Uşak, Hicaz, gibi bir çok makamdaki eserler seslendirilmektedir. Ayrıca sıra gecelerinde, Urfalı şairlerin şiirleri okunmakta ve şiir hakkında fikir alışverişlerinde bulunulmaktadır.

İşte, 2000 yıldan beri zengin kültürlerden beslenen Urfa'da; Bardaysan'dan Efraim'e, Kuloğlu Mustafa'dan Kirişçizade Halil Baba'ya, Mukim Tahir'den Hamza Şenşes'e, Halil Hafız Uzungöl'den Tenekeci Mahmut Güzelgöz'e, Kazancı Bedih'ten Eyüp Uyanıkoğlu'na, İbrahim Tatlıses'e, Seyfettin Sucu'ya ve Mehmet Özbek'e kadar yüzlerce müzisyen yetiştirmiştir.

Dönem
Urfa
Dört Halife Dönemi
Millî Mücadele Dönemi
Kara Taş İçinde
Çete Kaynadı
Yaşasın
Urfalılar
Teslim Olmadı

Kent Müzesi

Dünyada çeşitli örnekleri bulunan, kentin ve kentlinin tarihini sergileyen “Kent Müzeleri” son 20 yılda büyük bir gelişme göstererek ülkemizde de yaygınlık kazanmıştır. Birçok kentimizde tarihi büyük yapılar Valilik ya da Belediyeler tarafından restore edilerek “Kent Müzesi”ne dönüştürülmektedir.

Kent Müzelerinde; Bir kentin tarihini yansıtan her türlü obje sergilendiği gibi, o kentte insanlar nasıl yaşardı, ne yer, ne içer, ne giyerdi, nasıl çalışır, nasıl eğlenirdi sorularına bilgi ve belgelerle cevap verilmektedir. Kısacası bu müzelerde; bir şehrin her sınıftan halkıyla, esnafıyla, her dinden insanıyla tarih boyunca nasıl yaşadığının serüveni anlatılmaya çalışılmaktadır. O şehirde yaşayan, ya da o şehri ziyaret eden herkes bu müzelerde, kendini şehrin tarihi içine oturtmakta ve şehri daha çok tanıma imkânını bulmaktadır.

Kent Tarihi Müzeleri bu işlevleriyle de kalmamakta, aynı zamanda şehir halkının ve turistlerin sosyal-kültürel aktivitelerine cevap veren kütüphane, sergi, konferans, datavizyon gösteri salonları, kafeterya, restorant, geleneksel el sanatları üretim ve satış mağazaları gibi mekânlarla donatılarak sosyal-kültürel bir merkez işlevi de görmektedir.

Kent Müzesi

Orta çağdan kalma Urfa Şehir surlarının parçası olan, Bey Kapısı yanında bulunan ve halk arasında Mahmutoğlu Kulesi olarak adlandırılan tarihi yapı 2008 yılında Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi tarafından satın alınmış, 2011 yılında aslına uygun olarak restore edilmesine başlanılmış, 2014 yılında Şanlıurfa "Kent Müzesi" olarak kapılarını ziyaretçilere açmıştır.

Müzede; Şanlıurfa'nın coğrafi yapısı, flora ve fauna zenginliği, demografik yapısı, 12 bin yıllık tarihinde geçirdiği tüm evreler, arkeolojik değerleri, ören yerleri, mimari zenginlikleri, İnanç turizmi değerleri, Urfa'da yaşamış peygamberler ile ilgili bilgiler, tarım tarihi, sağlık tarihi, eğitim tarihi, spor tarihi, at yetiştiriciliği, kuşçuluk, tarihi süreç içerisinde taş süsleme, heykel, taş kabartma, mozaik gibi plastik sanatlar, Urfa'nın Türk sinema tarihindeki yeri, geleneksel el sanatları, mutfak kültürü, Urfa evinde günlük yaşam, giyim kuşam, evlenme ve müzik gibi folklor değerleri gibi daha bir çok konuda belge, bilgi, manken, fotograf ve görsel objelerle bilgiler verilmeye çalışılmıştır.

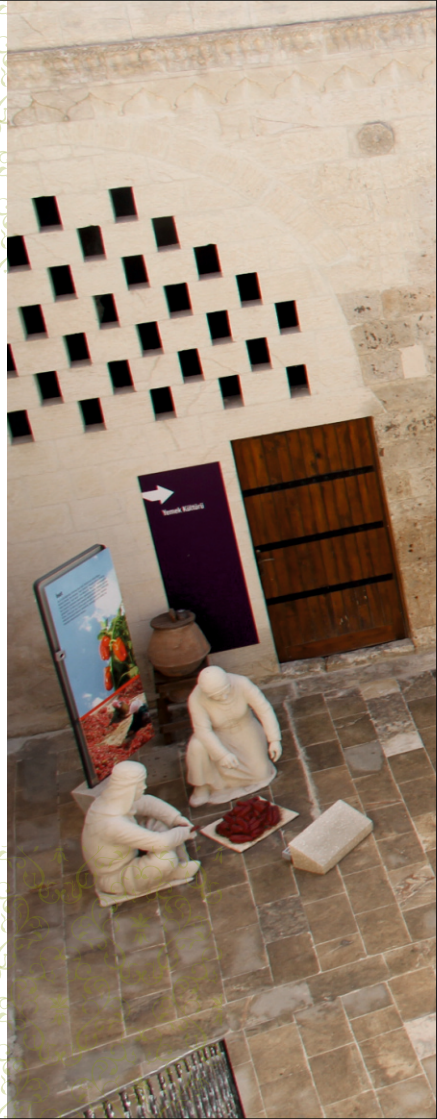

Urfa Mimarisinin Temel Taşı
Urfa yönesi mimarisinin temel malzemesi, halk arasında "Hevara Taşı" olarak bilinen sarımsı kalker taşıdır (Ölçre Jaune). Kolay işlenen ve ocaktan çıktıktan sonra sertleşen bu kireçli oluşum, Urfa mimarisinde her dönemde rahatlıkla kullanılmış ve kullanılmaya devam etmektedir.
Urfa Mimarisinde Ölçü
İslami dönem Urfa mimarisinde dar sokaklar, camiler, evler ve medreseler insan ölçeğinde ve ufak yapıdadırlar. Duvarlarda kullanılan kesme taşlar yaklaşık 25x35 cm boyutuyla bir taşçı ustasının, yontucu ustasının ve yapıcı ustasının gücünün yetebileceği ölçüdedir. Mimarideki taş işçiliği herhangi bir teknik destek alınmaksızın insan emeğiyle gerçekleştirilmiştir. Günümüzde elektrikli makinelerle yapılan taşı biçimlendirme işlemleri geçmişte "kulünk", "yaprak" ve "tivit" gibi aletlerle yapılmıştır.
Geleneksel Urfa Evlerinin Sokak Kapıları
Urfa evlerindeki giz alıcı sokak kapılarının malzemelerine göre tahta, tuhya (çinka), kaplamalı tahta, şekillerine göre ise tek çenetli (bir kanatlı), çift çenetli ve enikli (büyük kapı içine yerleştirilen küçük kapılı) çeşitleri bulunmaktadır.

Kent Müzesi

Mahmutoğlu Kulesi

Ortaçağdan kalma şehir surlarına doğu yönünde yer alan, Kısas'a açıldığı için “Kısas Kapısı”, “Bab-el Emir” ve “Bey Kapısı” olarak anılan şehir kapısına bitişiktir. Kapı yıkılmış olup, “Mahmutoğlu Kulesi” diye bilinen burçları ayaktadır. Osmanlılar zamanında kapı ağalığının Mahmutoğlu ailesine verilmiş olmasından dolayı bu isimle anılan yapı, güneyde silindirik bir burç, bunun kuzeyinde ise beş köşeli daha alçak ikinci bir burçtan meydana gelmiştir. Kuzeydeki burcun batı tarafı “harem”, güneydeki burcun ise “selamlık” olup her iki kısım aralarındaki bir kapı ile birbirine bağlanmıştır.

Kapıağası ailesinin oturduğu harem kısmına batı taraftaki sokaktan girilir. Geleneksel bir Urfa Evi planındaki bu bölümün avlusunun güneyindeki selsebilli eyvan, Diyarbakır ve Mardin'deki Artuklu eyvanlarını hatırlatır. Avlunun güneyindeki odanın kuzey cephesindeki sekizgen rozet, kesişerek dönen yarım sekizgenlerin ortada oluşturduğu sekizgen yıldız süslemelidir.

Kent Müzesi

Selamlık kısmı; depo, ahır, develik, zindan ve Divanhane'den (toplantı salonu) meydana gelmiştir. Divanhanenin doğu duvarındaki ahşap davlumbazlı, ocak şeklindeki niş, hava sirkülasyonunu sağlamakta ve “Badgir” olarak adlandırılmaktadır.

Selamlığın doğusundaki silindirik burcun doğuya bakan dış cephesindeki Ermenice kitabede; “19 Şubat 1122 - 18 Şubat 1123 tarihleri arasında, büyük Kont Joyslin ve Allah'ı seven Prens Vasil'in yönetimi zamanında bu kale, büyük bir teknik ve para harcanarak Allah'ın yardımı ile tamamlanmıştır. Bu kaleyi inşa eden kişiler başarılıdırlar, imanlıdırlar. Prens Vasil bir daha gelişinde bu kişilere bu hizmetlerinden dolayı zafer tacı'nı giydirecektir.” yazılıdır.

Mutfak Müzesi
Camii Kebir Mahallesi (Urfa Ulu Cami'nin Güney Batısı)
1344 Sokak No:7 Eyyübiye / Şanliurfa
İletişim: 0 (414) 215 94 26

İbrahim Tatlıses Müzik Müzesi
Gümüşkuşak Mahallesi 2959. Sokak Harrankapı (Yasin'in Kahvesi) Eyyübiye / Şanliurfa

Kent Müzesi
Beykapısı Mahallesi (Mahmutoğlu Kulesi) 970. Sokak No:1
Eyyübiye / Şanliurfa
İletişim : 0 (414) 216 13 50

www.sanliurfa.bel.tr

info@sanliurfa.bel.tr

T : 0 414 216 13 50

F : 0 414 318 51 52

Yayın Koordinatörü
Necmi KARADAĞ

Fotoğraflar
Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Arşivi

Hazirlayanlar

Cihat KÜRKÇÜOĞLU
Hamdullah KÖZCÜ

Tasarım
Mehmet Necmi Küçükoglu

ŞANLIURFA

BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

K-Q
TSE-ISO-EN
9000